

CCOO alerta que durant els primers nou mesos del 2020 els accidents laborals mortals han augmentat a Catalunya un 12,09 % malgrat l'aturada de l'economia

- Durant els primers nou mesos del 2020 el conjunt d'accidents de treball mortals ha augmentat un 12,09%. Les morts durant la jornada de treball es disparen un 21,28 %.
- La millora de les condicions de treball i de les polítiques preventives és una necessitat inajornable.

L'avanç d'estadístiques d'accidents de treball publicat per la Generalitat de Catalunya indica que de gener a setembre d'aquest any hi ha hagut una reducció del 27,82 %, respecte del mateix període del 2019, dels accidents de treball amb baixa produïts durant la jornada de treball, xifres que responen a l'aturada de l'activitat econòmica a conseqüència de la pandèmia.

Això no obstant, la manca d'activitat productiva no afecta els accidents mortals, que continuen en una important tendència creixent. Durant aquests primers nou mesos de l'any han perdut la vida 74 persones treballadores, 8 més que l'any passat, cosa que suposa un augment del 12,12 %. Aquest increment de la mortalitat es concentra en els accidents produïts durant la jornada de treball, que repunten un 21,28 %. És molt significatiu l'increment del 125 % en treballadors i treballadores per compte propi, mentre que entre les persones assalariades l'augment ha estat de l'11,63 %. Per territoris destaca Tarragona, on han augmentat un 233 %.

Tampoc els accidents mortals in itinere no reflecteixen degudament l'aturada de la mobilitat durant aquests mesos de pandèmia. En efecte, només s'han produït 2 accidents menys

que en el mateix període del 2019, xifra que presenta una disminució del 10,53 %.

CCOO vol recordar les persones que han mort mentre treballaven en els últims dos mesos i que no apareixen en aquestes estadístiques, ja que la Generalitat les publica amb dos mesos de retard. Ens referim als dos treballadors que van morir el mes d'octubre —un d'ells mentre manipulava una màquina, i l'altre, mentre realitzava l'assistència a vehicles amb una grua—; al que va perdre la vida el novembre en caure-li damunt la porta del pàrquing on treballava, i, finalment, al que va morir electrocutat en una obra fa uns dies.

Sistema preventiu deficient

La pèrdua de la vida de totes aquestes persones treballadores és la conseqüència devastadora d'un sistema preventiu caracteritzat per la falta d'una protecció eficaç de la salut a les empreses, l'absència de controls suficients per part de les administracions públiques i la possibilitat que tenen les empreses i les mútues de derivar al sistema públic de salut els danys a la salut produïts pel treball. Així, en no reconèixer els accidents de treball no mortals, les empreses no estan obligades a revisar les seves pràctiques preventives, una actuació amb la qual es podrien salvar vides i evitar accidents mortals posteriors.

Les mancances del nostre sistema preventiu i la precarietat que està impactant en el mercat de treball pels efectes de la pandèmia ens permeten preveure que la mortalitat en el treball continuarà creixent a mesura que es recuperi la normalitat en l'activitat productiva.

Des de CCOO de Catalunya pensem que, com a societat, no ens podem permetre sortir de la

editorial

Trobar el sol entre els núvols

Vivim temps de patiment, incertesa, desorientació... La gent necessita respostes, certes, acolliment... I lamentablement en aquests moments en troba poques. CCOO de Catalunya va tenir clar des del minut u de la pandèmia que el que s'abatia sobre la gent treballadora era un autèntic tsunami de problemes sanitaris, econòmics, laborals, personals... i que havia d'adaptar l'organització immediatament per donar resposta a la gent. I ho vam fer en un cap de setmana. Sense cap mena de dubte, la utilitat de les mesures preses per CCOO es comprova amb la resposta dels treballadors i les treballadores de cara al sindicat. I podem dir que estem augmentant en afiliació, que arriba ja a la xifra de 148.000 afiliats i afiliades. Ens genera una gran satisfacció comprovar que hem sabut estar a l'altura del que la situació ens requeria i del que la gent treballadora ens demanava. Més enllà de l'autocomplaença, però, no ens aturem. Estem adaptant el sindicat a les noves maneres de relacionar-nos, les noves formes de treballar, la nova situació econòmica i laboral, i, en definitiva, a la nova realitat social, econòmica i laboral que quedarà després de la pandèmia. Enmig de tanta foscor, és important trobar la llum. És important trobar el sol entre els núvols. ■

crisi produïda per la COVID-19 amb una altra pèrdua de la salut de les persones treballadores. Exigim a les empreses una prevenció de qualitat i reclamem al Govern de la Generalitat i al de l'Estat espanyol inversions i polítiques econòmiques i d'ocupació per a la recuperació dels drets socials i laborals.

Els governs han de situar la vida, la seguretat i la salut de les persones treballadores entre les seves prioritats i al centre de la reconstrucció del país. ■

CCOO exigeix garanties per a les plantilles del BBVA i el Banc Sabadell

Davant la possible fusió entre el BBVA i el Banc Sabadell, les seccions sindicals de CCOO d'ambdues entitats han transmès a les respectives direccions que, si aquesta operació corporativa es duu a terme, es faci amb totes les garanties per a la plantilla.

Per a CCOO, el primer sindicat al BBVA i al Banc Sabadell, és imprescindible que, si finalment es materialitza l'operació, s'articuli un acord laboral que protegeixi les condicions laborals i l'ocupació de totes dues plantilles, que sumen prop de 40.000 persones, amb uns objectius clars: garanties d'ocupació, sortides voluntàries si es plantegen excedents, preservació i millora de les condicions salarials i laborals, i projecte d'empresa amb viabilitat de futur. ■

Acord a Faurecia que redueix acomiadaments

CCOO valora positivament el principi d'acord sobre l'ERO de Faurecia, assolit pel comitè i la direcció de l'empresa, ja que ha permès reduir el volum de persones afectades per l'expedient de 160 a 124 i evitar mesures traumàtiques mitjançant baixes voluntàries, prejubilacions i recol·locacions. La plantilla ha ratificat el preacord per majoria. Amb aquest acord, s'ha pogut reduir el nombre de persones afectades, la sortida de les quals està prevista des de la signatura definitiva de l'acord fins al 30 d'abril del 2022, tot i que l'empresa s'ha compromès que no hi hagi cap baixa abans de l'1 de desembre d'enguany. ■

Vaga indefinida a TE Connectivity

Les negociacions sobre l'ERO presentat per TE Connectivity per tancar la planta de Montcada i Reixac continuen sense avenços. CCOO segueix exigint la retirada de l'expedient i el compliment de l'acord assolit fa un any, que garantia el projecte industrial durant tres anys. La part social ha tornat a demanar a la direcció de l'empresa que mantingui l'activitat industrial de la planta almenys fins al desembre del 2022. Davant d'aquest escenari, el comitè d'empresa va convocar una vaga indefinida a partir del 21 de novembre, per la continuïtat de la planta de Montcada i Reixac i dels llocs de treball. ■

La coordinadora d'Acció Jove de CCOO mostra al Parlament de Catalunya la crítica situació laboral i social del jovent a Catalunya

La coordinadora d'Acció Jove de CCOO de Catalunya, Irene Ortiz, ha comparegut davant la Comissió de Polítiques de Joventut del Parlament de Catalunya per informar sobre la situació de la desocupació juvenil des del punt de vista del sindicat i les reivindicacions que planteja aquesta organització de cara a revertir l'escenari de precarietat que viu i pateix el jovent a Catalunya.

La coordinadora d'Acció Jove va realitzar una comparació entre els llocs de treball ocupats per joves el tercer trimestre del 2007, que eren 859.800, i els que hi havia el tercer trimestre del 2020, que no passaven dels 499.700, pràcticament la meitat. Ortiz ha destacat que el jovent va ser un dels col·lectius que va perdre més poder adquisitiu amb la crisi anterior, i que ara aquesta pèrdua s'ha vist agreujada amb la pandèmia del coronavirus.

Irene Ortiz ha incidit en el fet que la temporalitat és una condició que afecta molt els joves, un 44,6 % respecte d'un 14,5 % en majors de trenta anys. Segons Ortiz, la diferència és abismal, i comporta conseqüències negatives quant a la protecció laboral per als joves, ja que en temps de crisi les primeres feines que desapareixen o els primers contractes que es rescindeixen són els temporals.

La responsable del col·lectiu juvenil de CCOO de Catalunya va alertar que les persones en el tram d'edat més jove, de setze a vint-i-quatre anys, són les més afectades per l'atur. Segons Ortiz, les mateixes dades demostren que, a

diferència de la crisi anterior, en la qual van ser els homes els més afectats per la pèrdua d'ocupació en sectors molt masculinitzats com la construcció, aquest cop les més afectades són les dones joves.

Una altra dada destacada per Ortiz va ser la taxa d'emancipació, que cau en picat i actualment és la més baixa des de l'any 2007. Durant el 2019 semblava que de manera molt lenta aquesta taxa anava millorant i que més joves es podien emancipar, però l'arribada de la pandèmia ha fet caure estrepitosament la dada fins a un preocupant 19,7 %.

Segons la coordinadora d'Acció Jove, a Catalunya tenim desprotegits el 85,5 % dels joves i només un 14,5 % rep algun tipus de prestació. Segons Irene Ortiz, calen polítiques actives urgents per evitar que molts joves estiguin en risc d'exclusió social.

Finalment, Ortiz ha reclamat que es deixi de tractar el jovent amb paternalisme i que els i les joves passin a ser també una prioritat per a aquest país. ■

El transport sanitari ja fa més de cinquanta dies que està en vaga indefinida

Avui dilluns es compleixen cinquanta-tres dies des que es va iniciar la vaga indefinida del sector del transport sanitari de Catalunya. Durant el temps de lluita d'aquest col·lectiu, les treballadores i els treballadors del sector han estat amenaçats i expedientats, han resultat ferits i fins i tot han estat acomiadats per lluitar pels seus drets laborals. L'Administració

continua sense donar una resposta per trobar una sortida que permeti resoldre el conflicte, com sí que ha fet amb altres col·lectius. Per continuar amb les protestes en el marc de la vaga indefinida s'han convocat concentracions els dijous davant la seu del Servei Català de Salut. ■

CCOO de Catalunya denuncia en el seu informe del 25-N que l'11,9 % de les violències masclistes es produeixen en l'àmbit laboral

En el marc de la celebració del 25-N, Dia Internacional per a l'Eliminació de les Violències contra les Dones i les Criatures d'enguany, CCOO de Catalunya va presentar l'informe anual sota el lema "Ni un pas enrere! Ens volem vives i lliures".

Segons l'informe, la reforma de la Llei 5/2008, del dret de les dones a erradicar la violència masclista, implica ampliar els àmbits i les formes de violència a la violència institucional i a la digital.

L'àmbit de la parella és l'àmbit en el qual més dones pateixen situacions de violència masclista —una de cada quatre a Catalunya—, en forma, sobretot, d'abusos psicològics com el control. També, malauradament, és l'àmbit on es produeix el major nombre de feminicidis al nostre país: onze a data d'avui.

Les denúncies en l'àmbit de la parella han disminuït respecte del mateix període de l'any passat. Caldrà veure si les mesures fruit de la situació de pandèmia tindran impacte en els fets denunciats en aquest àmbit.

Catalunya continua sent la comunitat autònoma amb menys ordres de protecció dictades pel sistema judicial.

Segons dades d'una macroenquesta realitzada l'any passat, el 50,9 % de les dones declara haver patit assetjament sexual, i una part important d'elles (15,2 %), de manera reiterada. És rellevant el nombre de dones que ha patit violència física i sexual per part d'homes que no són la seva parella. En l'àmbit familiar segueixen sent els fills els autors majoritaris de la violència masclista denunciada per les dones. Les dones que denunciïn delictes contra la llibertat sexual són, en un 36 % dels casos, menors d'edat.

Les dades disponibles apunten que l'11,9 % de les violències masclistes a Catalunya es produeixen en l'àmbit laboral. Segons dades de la II Enquesta sobre violència masclista a Catalunya del 2016, el 22,2 % de les dones que havien patit violència sexual de qualsevol tipus per part d'algú que no fos la parella havien estat agredides per homes del seu àmbit laboral.

Al llarg d'un any a Catalunya hi ha 20.300 dones que pateixen assetjament sexual a la feina, i els autors d'aquests assetjaments són, en un 66,8 % dels casos, caps o superiors; en un 33,5 %, companys de feina, i en un 8,4 %, usuaris. Diversos indicadors de violència en l'àmbit laboral demostren que la violència és fruit d'un desequilibri de poders entre homes i dones. El règim contractual i el càrrec professional de l'agressor en són dos exemples. Les dones que han treballat sense contracte són les que presenten un percentatge més elevat de situacions d'assetjament sexual, seguides de les dones amb un contracte temporal.

El 98,9 % de les dones entrevistades pel grup de recerca Antígona ha patit alguna violència digital, i la violència prevalent està relacionada amb insults o expressions discriminatòries o denigrants per ser dona (54,6 %), mentre que un 30,1 % de les manifestacions té un caràcter sexual. Tres de cada quatre dones van declarar un impacte psicològic

(76,1 %) i un 8,1 %, danys laborals, com pèrdua de la feina, baixa laboral o canvi de feina.

Amb tot, la denúncia no és la resposta majoritària. Per tant, es pot concloure que la xifra opaca és de més del 80 %.

Propostes d'acció

Cal que el Govern de la Generalitat i el Govern de l'Estat, cadascun des de les seves competències, emprenguin mesures efectives per protegir les dones en situació de violència masclista. Això suposa incloure la garantia de la seva sostenibilitat i la seva seguretat. Cal fer reals i efectives mesures com la renda garantida de ciutadania i l'ingrés mínim vital, i establir subsidis per a les dones que optin per la reducció de jornada o l'excedència per garantir la cura de les persones dependents.

És necessari que el Govern de la Generalitat i els governs locals, de manera coordinada, garanteixin les accions de prevenció i atenció de manera universal a totes les dones i criatures que pateixen situació de violències masclistes des d'un abordatge interseccional. S'ha de garantir que tota la xarxa d'entitats que fan atenció tingui reconeixement i suport econòmic per part de les administracions.

És indispensable que la Inspecció de Treball de Catalunya es doti de procediments i de recursos suficients per complir les seves funcions de promoció, seguiment i control a les empreses perquè compleixin amb la seva obligació legal de disposar de protocols de prevenció i abordatge de l'assetjament sexual i per raó de sexe a les empreses.

Cal que tot el sistema judicial es formi en perspectiva de gènere i la incorpori.

S'ha de complir la normativa referent als plans d'igualtat i a la implementació de protocols de prevenció i atenció a les dones que pateixen assetjament sexual i per raó de sexe a les empreses.

CCOO reclama garanties perquè les mesures derivades de la pandèmia, com la implementació del treball a distància i el teletreball, les de confinament i altres, estiguin lliures de violències masclistes. ■

Comencen les assemblees del 12è Congrés de CCOO de Catalunya

El proper 9 de desembre comencen les assemblees del 12è Congrés de CCOO de Catalunya. Com a afiliat o afiliada rebràs la convocatòria per participar en aquella assemblea que et correspongui i així podràs intervenir en la construcció del sindicat del futur i de l'estratègia que haurà de seguir CCOO de Catalunya a favor de les condicions laborals i socials dels treballadors i treballadores de Catalunya. Aquest és el nivell d'importància de la teva participació. Per al nostre sindicat tu ets fonamental. Evidentment, la seguretat

sanitària en el context de la pandèmia obliga a establir totes les mesures imprescindibles de protecció de les persones i, per tant, les assemblees es faran de manera semipresencial i telemàtica per facilitar en tot moment la participació de l'afiliació amb tota seguretat.

Les assemblees formen part d'un calendari congressual que culminarà amb el congrés que tindrà lloc al Fòrum de Barcelona els dies 21, 22 i 23 de maig del 2021, amb el lema "La força dels treballs". El procés congressual està dividit en quatre nivells fins a arribar a aquest congrés. El 9 de desembre comença el primer nivell.

El proper 2 de desembre rebràs a la teva adreça electrònica els documents congressuals en català i castellà perquè puguis preparar les teves aportacions. Aquests documents, ja els pots trobar al [web del congrés](#). No dubtis a participar-hi. ■

Cent anys del naixement de Josep Benet

Seguint el text que vam encetar en la revista passada amb la figura de Badia i Margarit, volem parlar en aquesta ocasió de Josep Benet i Morell, de qui també es commemora el centenari del seu naixement. Josep Benet com a historiador va centrar la seva tasca en la recuperació de la història de la llengua i la cultura catalanes dels segles XIX i XX. Va ser un dels promotors de la revista *Serra d'Or* i també va ser director del Centre d'Història Contemporània de Catalunya.

Va fundar el Front Universitari de Catalunya i els Grups Nacionals de Resistència, i va participar en la formació de l'Assemblea de Catalunya. Va ser elegit senador per l'Entesa dels Catalans i diputat pel PSUC. Va ser, també, membre de la Comissió dels Vint, que va redactar l'avantprojecte d'Estatut d'autonomia de Catalunya del 1979.

En la seva tasca social i política va participar activament en diversos actes de resistència antifranquista: la vaga de tramvies, l'afer Galinsoga i la campanya "Volem bisbes catalans", entre d'altres. Al llarg de la seva trajectòria política, Benet es va distingir per la defensa del catalanisme i del republicanisme.

La figura de Josep Benet té una projecció pública més gran que la de Badia i Margarit, a causa de la seva activitat política. Des del Servei Lingüístic volem remarcar-ne, però, la seva tasca historiogràfica en la documentació acreditativa de la persecució política històrica de la llengua catalana. ■

Principi d'acord sobre el conveni del metall de Barcelona

CCOO d'Indústria de Catalunya valora positivament el principi d'acord sobre el Conveni per a la indústria siderometal·lúrgica de la província de Barcelona, assolit per la patronal i els sindicats CCOO i UGT, ja que recull les principals reivindicacions plantejades per la part social.

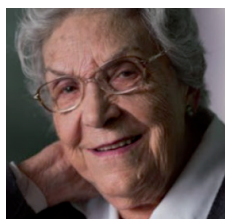
El conveni tindrà una vigència de dos anys (2020-2021). En el capítol econòmic, el conveni estableix que les taules salarials del 2020 seran les mateixes que les del 2019, però es preveu que el mes de desembre del 2020 es meritarà un pagament únic per a cada grup professional que resultarà d'aplicar un 0,8 % a l'annex 1 de les taules del 2019. Per al 2021 s'ha pactat un increment salarial del 2 % sobre les taules del 2019 a tots els conceptes salarials. A més, s'ha acordat que no hi haurà ni compen-

sació ni absorció dels increments salarials.

En matèria de jornada, per al 2021 es manté la clàusula addicional segona, que estableix vuit hores de lliure disposició. El conveni acordat també preveu per al 2021 la creació de comissions de treball sobre plans industrials, manteniment i garantia de l'ocupació, teletreball, desconexió digital i registre de jornada.

Tenint en compte la incertesa de la situació actual, per la crisi derivada de la pandèmia de la COVID-19, CCOO d'Indústria està afrontant la negociació col·lectiva dels diferents convenis sectorials oberts fent un exercici de responsabilitat, però assegurant que les treballadores i treballadors d'aquests sectors no perden els seus drets davant les propostes de retallades que estan plantejant. ■

Lamentem la pèrdua dels grans lluitadors José Carrasco i Maria Salvo

En els darrers dies hem hagut de lamentar la mort de dos veterans lluitadors per la llibertat

i la justícia social. D'una banda, el José Carrasco Herrera, que ens ha deixat als vuitanta-nou anys. El José va ser un important sindicalista de CCOO de Catalunya que va fundar la Comissió Obrera de l'Hospitalet de Llobregat. Actiu activista veïnal, va ser regidor del PSUC a l'Ajuntament de l'Hospitalet l'any 1979 i membre del Grup l'Hospitalet Antifranquista.

També ens ha deixat la històrica Maria Salvo Iborra, als cent anys. Dona del 36, presa política durant el franquisme, militant històrica del PSUC i companya de CCOO, la Maria és un referent de la memòria, la dignitat i la lluita antifranquista. Tota la seva vida va estar dedicada a la lluita per la justícia social. A tots dos, moltes gràcies. No us oblidarem! ■